

دریچه

کتاب سال عکاسان سینما رونمایی شد

● شنبه ۲۹ خرداد مراسم رونمایی از کتاب سال عکاسان سینمای ایران با حضور منوچهر شاهسواری (مدیرعامل خانه سینما)، حافظ احمدی، علی نیک‌رفقار، حسن شجاعی، مهدی حدیدی و زهرا مصفا در خانه سینما برگزار شد. سال گذشته به‌دلیل محدودیت‌های ناشی از شیوع ویروس کرونا، ششمین جشن عکاسان سینما برگزار نشد و اعلام عکاس برگزیده و اهدای تندیس مسابقه عکس از طریق سایت‌های خبری، نشریات و شبکه‌های اجتماعی اطلاع‌رسانی شد و مجموع آثار ارسالی به مسابقه برای دومین سال متوالی در قالب کتاب «گاهی نگاه‌ی جمع‌آوری شد» در این مراسم منوچهر شاهسواری با اعلام خرسندی مبنی بر اینکه در دو سال متوالی، دو مجموعه کامل از عکس‌های عکاسان سینما جمع‌آوری شده است، گفت: «انجمن عکاسان سینما همواره حرکت‌های مثبت روبه‌جلویی داشته است، اما باید به این نکته هم توجه داشت که عکاسی سینما با چالش‌هایی روبه‌رو است و نسبت به تغییرات تحمیلی باید فکرهای جدید داشت». علی نیک‌رفقار نیز با اشاره به حمایت‌های خانه سینما از انجمن عکاسان سینما و البته انتشار دومین مجموعه کتاب عکاسی گفت: «با توجه به همه مسائل و مشکلاتی که وجود دارد، خانه سینما هرگز کمک و حمایتش را از انجمن دریغ نکرده است». علاقه‌مندان می‌توانند برای تهیه دومین کتاب عکاسی سینما که شامل مجموعه عکس‌های شرکت‌داده‌شده در ششمین مسابقه عکس سینماست، با خانه سینما - انجمن عکاسان سینما در ارتباط باشند.

یک بخش جدید به جشنواره کن اضافه شد

● هفتادوچهارمین جشنواره فیلم کن برای نخستین‌بار در بخشی ویژه به نمایش آثار داستانی و مستند درباره تغییرات اقلیمی می‌پردازد. در این بخش که «سینما برای اقلیم» نام‌گذاری شده است، در مجموع یک فیلم داستانی و شش مستند در حوزه مسائل زیست‌محیطی به نمایش گذاشته خواهد شد.

«جنگ صلیبی» ساخته «لوییِس کارل» از فرانسه تنها فیلم داستانی این بخش است که «لوییِس کارل» با همکاری سیا «ژان کلود کیری» فیلم‌نامه‌نویس شهیر فرانسوی که در ماه فوریه درگذشت، نگارش آن را بر عهده داشته است.

مستندهای «بالای آب» به کارگردانی «آیسا مایگا» (نیجر و فرانسه)، «شیاطین ناپید» ساخته «راهل جان» (هند، «حیوان» ساخته «کریل دیون» (فرانسه)، «خیلی متاسفم» به کارگردانی «ژائو لیانگ» (فرانسه و چین)، «بزرگ‌تر از ما» به کارگردانی «فلوره واسر» (فرانسه) و «پلنگ برقی» از «ماری آمیکو» (فرانسه) دیگر فیلم‌هایی هستند که در این بخش به نمایش گذاشته می‌شود. هفتادوچهارمین دوره جشنواره کن از ششم تا ۱۷ جولای (۱۵ تا ۲۶ تیر) برگزار می‌شود.

داوران و فیلم‌های بخش کوتاه کن معرفی شدند

● **مهر:** داوران بخش فیلم‌های کوتاه و بخش رقابتی سینه‌فونداسیون مختص فیلم‌های مدرسه‌ای هفتادوچهارمین جشنواره فیلم کن تعیین شدند. این گروه باید برنده نخل طلا را از میان ۱۰ نامزد بخش فیلم کوتاه و برنده سه جایزه بخش سینه‌فونداسیون را از میان ۱۷ فیلم منتخب که توسط دانشجویان مدرسه‌های فیلم‌سازی ساخته شده‌اند، تعیین کنند.

هیئت داوران بخش کوتاه و سینه فونداسیون جشنواره کن شامل کوثر بن هتیه، کارگردان و نویسنده تونسی؛ توتا نووتنی کارگردان، نویسنده و بازیگر سوئدی؛ الیس وینتوگر کارگردان و نویسنده فرانسهی؛ سامه علا کارگردان، تهیه‌کننده و نویسنده مصری؛ کارلوس موکوئیرو فیلم‌ساز و مدرس اسپانیایی و نیکلاس پارسیه کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس فرانسوی است.

امسال در مجموع سه‌هزار و ۷۳۹ فیلم کوتاه به کمیته انتخاب ارسال شدند که از این میان ۱۰ فیلم برای بخش رقابتی فیلم کوتاه کن پذیرفته شدند. محمدرضا میقاتی از ایران با فیلم ۱۴دقیقه‌ای «ارتودنسی» یکی از این فیلم‌هاست که باید با فیلم‌هایی از مقدونیه، کوسوو، دانمارک، فرانسه، بریتان، برزیل، هنگ‌کنگ، ایسلند و چین رقابت کند. این فیلم‌ها ۱۶ جولای نمایش داده می‌شوند تا برای کسب نخل طلای این بخش رقابت کنند. برنده این بخش شنبه ۱۷ جولای در مراسم اختتامیه معرفی می‌شود.

برای بیست‌وچهارمین دوره بخش سینه فونداسیون ویژه فیلم‌های دانش‌جویان مدارس سینمایی هم از میان ۱۸۳۵ فیلم ارسال شده به این بخش، ۱۷ فیلم برای رقابت انتخاب شدند که توسط هشت کارگردان زن و ۹ مرد ساخته شده‌اند. این فیلم‌ها شامل ۱۳ فیلم زنده و چهار فیلم انیمیشن هستند.

کوتاه‌ترین این فیلم‌ها شش دقیقه و بلندترین آنها ۵۰ دقیقه است. برندگان این بخش ۱۵ جولای در سینما بوتونل معرفی می‌شوند.

گروه هنر: پیش‌بینی‌ها درباره زمان بازگشایی سینماها در کشورمان اغلب همراه با حدس‌هایی است که به واسطه شرایط واکسیناسیون عمومی مطرح می‌شود. طبیعی است اگر تعداد بسیار زیادی واکسینه شوند، می‌توان انتظار داشت روال طبیعی زندگی از سر گرفته شود و مردم به واسطه این اطمینان سراغ مراکز عمومی‌ای بروند که تا پیش از آن به دلیل در معرض خطر قرارگفتن، از حضور در آن مراکز سر باز می‌زدند. سینما ازجمله همین مکان‌هاست؛ سینمایی که سرگرمی در کشورمان محسوب می‌شود و حالا

یک‌سال‌ونیم از زمان آغاز شیوع ویروس کرونا، رنگ فیلم‌های پر مخاطب و مردمی را که به انتظار دیدن فیلم‌ها صف بکشند، ندیده است. در این میان برخی معتقدند در خوش‌بینانه‌ترین حالت ممکن بعد از واکسیناسیون جمعی در ایران، باز سینما مثل سابق نخواهد شد. سینمایی که تا پیش از این همه‌گیری در ایران نیز به‌نوعی رو به ورشکستگی بود و این بیماری هم روند رسیدن به این نقطه را تسهیل کرد و هستند دیگری که با خوش‌بینی به آینده‌ای نزدیک اشاره می‌کنند که مردم پس از خستگی و ملال از روزهای سخت‌خانه‌نشینی و انزواطلبی، به دنبال تفریحات دست‌جمعی هستند و فیلم‌دیدن در سالن‌های سینما ازجمله مواردی است که نمی‌توان از کنارش به‌راحتی گذشت. با این همه، سه ماه از آغاز سال گذشته است و فرصت‌هایی که برای سینمای ایران زمان‌های طلایی محسوب می‌شدند، یکی پس از دیگری از دست می‌رود. اکران‌های نوروزی و البته نمایش فیلم‌هایی که با آغاز فصل تابستان رونقی را به سینما برمی‌گردانند، به خاطره‌ای بدل می‌شود و صاحبان آثار سینمایی و سینماداران نیز بیش از

هنر

تابستانی دیگر بدون سینما؟

هر زمان دیگری در وا همه سرانجام تعطیلی‌های طولانی‌مدت هستند.

مدتی قبل جدول حمایت‌های مصوب کارگروه آسیب‌های کرونا در سینما در ماه‌های فروردین و اردیبهشت منتشر شد. طبق این گزارش، برای اردیبهشت ۱۴۰۰ مبلغ ۲۱ میلیارد و۳۸۴میلیون و۳۷۶هزار و ۱۵۰ ریال شامل هفت‌میلیارد و۶۰۳میلیون و۳۳۳هزار و ۹۲۰ ریال سهم سینماها و ۱۳میلیارد و۷۸۱میلیون و۲۲هزار و ۷۳۰ ریال سهم پنج فیلم اکران نوروزی است که تا هفته آینده به حسابشان واریز می‌شود. در فروردین نیز در مجموع ۳۵میلیارد و۶۰۱میلیون و۸۹۹هزار و ۹۷۱ ریال حمایت در نظر گرفته شده که از این مبلغ ۱۴میلیارد و۳۷۷میلیون و۶۹۰هزار و ۳۷۳ ریال سهم سینما و ۲۱میلیارد و۲۲۴میلیون و۲۰۹هزار و ۵۹۸ ریال سهم پنج فیلم اکران نوروزی خواهد بود و تا پایان تیر پرداخت خواهد شد.

طبق مصوبه جلسه هفتم بهمن ۹۹ کارگروه کرونا در سینما، کمک هزینه اکران (سینما و فیلم) بر مبنای قیمت خالص بلیت هر سینما برای سینمای یک و دو سالن معادل دو درصد سالن‌های فعال،

مدتی است پلمب شده یا شهرک که پس از تبلیغ سانس خانوادگی و قبلان با تصمیم مدیرانش قرار است از چرخه اکران سینمایی خارج شده و به سالن‌هایی برای پخش فوتبال و سریال‌های شیکه نمایش خانگی به صورت اختصاصی و برای رونق فودکورت‌های اطراف سالن‌ها تبدیل شود.
مگامال یکی از مجموعه‌هایی است که از اسفند ۱۳۹۹ فعالیت خود را آغاز نکرده و مدیرانش کفاف‌ندادن هزینه‌ها و نبود فیلم‌های خوب را دلیل اصلی بسته‌بودن سالن‌ها می‌دانند.

گفت‌وگو با بسیاری از مدیران این سینماها نشان می‌دهد اصلی‌ترین دغدغه آنها، اکران فیلم خوب است که به نظر می‌رسد هیچ تهیه‌کننده‌ای حاضر در نمایش فیلم خود در این روزها نیست. شواری اردیبهشت ۱۴۰۰ در نظر گرفته شد.

ایسنا در گزارشی درباره تعطیلی طولانی‌مدت سینماها نوشت: «با وجود تاکید زیادی که در یک‌سال‌ونیم گذشته بر رعایت پروتکل‌ها در سینماها و کم‌خطربودن نسبت به بسیاری از مکان‌های تفریحی دیگر شده، اما نبود مخاطب، خیلی از سینماها را به تعطیلی کشانده و البته آن تعدادی هم که همچنان باز هستند، شاید تعداد بلیت‌هایی که در روز می‌فروشند به کمتر از انگشتان یک دست برسد. در تهران سینماهای قدیمی و شناخته‌شده‌ای همچنان تعطیل هستند که از بین آنها به سینماها و پردیس‌های قدس، فلسطین، ایران، پایتخت، پیروزی، گلریز، عصر جدید، مرکزی، مگامال، زندگی، ارکیه‌ایرانیان، شهرک، ارگ، سمرقند، راگا، تماشا، رازی، شمیران، دزاشیب، دهکده المپیک، هدیش، صبا، شکوفه و باغ کتاب می‌توان اشاره کرد.

البته برخی از این سینماها مشکلات غیرسینمایی هم دارند؛ مثل گلریز که به خاطر مشکلات مالکیتی درحال‌حاضر روند ساخت سریال در پلتفرم‌ها رونق بیشتری گرفته است و فیلم‌های سینمایی معدودی مقابل دوربین می‌رود. هرچند به محض افزایش شمار ابتلا در گروه‌های سریال‌سازی، روند تولید با مشکلاتی مواجه می‌شود، اما به نظر می‌رسد شمار بسیار زیادی از سینماگران از حضور در سریال‌ها روزگاری می‌گذرانند و همچنان چشم‌انتظار روزی که بار دیگر رونق به سینما بازگردد.

نگاهی به فیلم «کجا می‌روی آیدا؟»، ساخته یاسمیلّا ژبانیچ

رؤیای جهان بدون جنگ

محمدعلی افتخاری

است که در یک موقعیت نمایشی-تاریخی هر گونه قهرمان‌پروری را از خود دور می‌کنند. گویی آیدا از این‌ها نیست. تاریخ‌نگاری آگاه است که اگر در زمانه‌ای خاص به‌دنبال بازوبندهای تزئینی باشد و بر صحنه فیلمی مثل «کجا می‌روی آیدا؟» تظاهر به ملی‌گرایی کند، خود نیز به یکی از عوامل گسترش نژادپرستی تبدیل خواهد شد. باید در نظر داشت که شرح و بسط چنین رویدادی در زمانه اکنون چالش‌های بسیاری را به همراه دارد و بدیهی است که یاسمیلّا ژبانیچ کام‌برداشتن بر این‌ل بیه تیغ را پیش از تولید فیلمش در نظر داشته است. ازاین‌رو تلاش او برای بازنمایی یقِ کل تمام دسته‌جمعی تنها معطوف به طراحی موقعیت تاریخی این رویداد نیست. هرچند شیوه کارگردانی او به کمک

صحنه‌آرایی دقیق و طراحی میزانسین‌های پرش، فیلم «کجا می‌روی آیدا؟» را به وقایع‌نگاری‌های تاریخی نزدیک می‌کند، اما راهبری روایت و هدایت نگاه تماشاگر به این واقعه در چگونگی حضور آیدا و تصمیم‌گیری‌های او برای صورت‌بخشیدن به موقعیت نمایشی نهفته است. آیدا در صحنه آغازین فیلم، ارتباط دیگرگونه‌ای را با وابستگی‌های زندگی‌اش تجربه می‌کند. یاسمیلّا ژبانیچ در طراحی این سکانس، آیدا را از صحنه حذف می‌کند و تنها چهره سه مرد یوگسلاوی‌تبار را به تصویر می‌کشد (این موقعیت، یکی از صحنه‌های سکانس پایانی فیلم است که آیدا پس از بازگشت به خانه، جای خالی سه مرد را در خانه‌اش و در یک فضای‌سازی ناشناخته، تجسم می‌کند. تماشاگر در این لحظه جایی بیرون از خانه و در مقام قضاوت نیست). می‌شود، به زحمت در میان انبوه آوارگان، همسر و دو پسر جوانش را پیدا می‌کند. حضور آیدا در سرگذشتی که یاسمیلّا ژبانیچ طراحی می‌کند، بیش از هر چیز متوجه حضور روح غایبی است که گویی تا ابد از زندگی آدمیان رخت بر بسته است و با توجه به آنچه درباره صحنه آغازین فیلم و چگونگی

گسترش این صحنه در پایان‌بندی فیلم گفته شد، این حضور ناپیدا، همان آزادی ازدست‌رفته آدمیان است که هیچ نهاد بین‌المللی و هیچ انگیزه جهانی برای کشف دوباره آن وجود ندارد. اینجاست که پدیده جنگ در زمانه کنونی و از نگاه یاسمیلّا ژبانیچ پیوند انتزاعی و غیرحقیقی با تاریخ نمی‌یابد. آیدا و رفتارش و جست‌وجوی پرتنش او در نابسامانی جنگ، به تماشاگر امروز یادآور می‌شود که هرگونه تنش فکری برآمده از جنگ‌طلبی میان انسان‌ها باعث پیدایش سیاهی جبران‌ناپذیری خواهد شد که تبعاتش ماندگار و دهشتناک است. حال فرقی نمی‌کند که چه کسی در این پیکار متحجرانه پیروز شود و دیگری شکست‌خورده و بازنده، اینجاست که دستی‌چگی نیروهای سازمان ملل و محافظان هلندی که کاری غیر از تماشا از آنها برنمی‌آید،

رخدادی غیر قابل بخشش است.

به‌هرحال هرچند ممکن است بخشی از وقایع این رویداد تاریخی از چشم یاسمیلّا ژبانیچ دور مانده باشد، اما فیلم «کجا می‌روی آیدا؟» به خوبی نشان می‌دهد که هر گونه خلق‌و‌خوی انتقام‌جویی و جنگ‌طلبی، دمیدن در خاکستر بازمانده از آن جنگ عظیم است که هیتلر و همراهانش به راه انداختند. رویکرد یاسمیلّا ژبانیچ و واگذاری روایت «کجا می‌روی آیدا؟» به دوش حضور مادرانه آیدا در پیرنگ فیلم، حکایت سرگشتگی نهادهای بین‌المللی و علم‌نوین را از زاویه دید انسان‌دوستانه یک زن به تماشاگر عرضه می‌کند؛ مادری که نه تنها برای خاک سرزمینش و نه تنها برای دست‌یابی به اهداف ناسیونالیستی، بلکه برای ارجاع وضع بشری به آنچه همیشه در لفاف رؤیاهای دور از دسترس او اتفاق می‌افتاد» که دل‌تورو خالقش بود، رخ می‌دهد. در زندگی واقعی آدمی کنار گذاشته می‌شود و فریاد فقدان مهربانی و انسانیت را درپی دارد، به واکنشی ناکام برمی‌خیزد. سرگذشت آیدا و خانواده‌اش در هیبت استخوان‌های به‌جامانده از کشتاری خونین، تصویری از ناکامی سال‌ها اندیشه‌ورزی در حوزه جامعه‌شناسی، تاریخ و فلسفه است. آیدا با رفتن به خانه‌اش و بازپس‌گرفتن تنها یادگار خاطره‌انگیزش، یادآور می‌شود که وقتی زیاده‌خواهی آدمی به حاکمیتِ علم غلبه کند، خون‌خواهی هیتلر و یارانش در شماییلی نوین، فصل تازه انتقام‌جویی و کشتار را رقم خواهد زد. در نتیجه فیلم «کجا می‌روی آیدا؟» با وجود کم‌وکاستی‌هایی که دارد (یکی از این کاستی‌ها تاکید فراوان یاسمیلّا ژبانیچ بر وقایع‌نگاری است که ناتوانی او در گسترش ایده هنری و برجسته‌سازی جنبه‌های ناپیدنی زندگی آیدا را درپی دارد)، موفق می‌شود که جهان کنونی را متوجه پس‌لرزه‌های ناسیونالیسم افراطی و ضعف نهادهای پیشرفته‌متن در سرتاسر دنیا کند.

زیر آسمان فیروزه‌ای

سینماگر ایرانی برنده جشنواره فیلم تراییکا شد

● **ایسنا:** برندگان بیستمین جشنواره فیلم «تراییکا» در شاخه‌های مختلف اعلام شد و رضا ریاحی سینماگر ایرانی جایزه بهترین انیمیشن کوتاه جشنواره را به خود اختصاص داد.

انیمیشن کوتاه «نوازنده» ساخته رضا ریاحی محصول کشور فرانسه، توانست جایزه بهترین انیمیشن کوتاه بیستمین دوره جشنواره فیلم «تراییکا» نیویورک را به خود اختصاص بدهد. رضا ریاحی، نقاش و فیلم‌ساز ایرانی پیش‌ازاین در انیمیشن معروف و نامزد اسکار «نان‌آور» (۲۰۱۷) ساخته «نورا تومی» یکی از کارگردانان هنری بود. انیمیشن ۱۵دقیقه‌ای «نوازنده» روایتگر عشق، جنگ و دشواری‌ها در ایران قرن سیزدهم میلادی است. اما در سایر بخش‌های این رویداد سینمایی، فیلم «تازه‌کار» به نویسندگی و کارگردانی «لاورن هاداو» جایزه بهترین فیلم بلند داستانی آمریکایی را به خود اختصاص داد و جایزه بهترین فیلم بلند داستانی بین‌المللی هم به «برایتون چهارم» به کارگردانی «لوان کواکشویلی» از گرجستان رسید.

بیستمین جشنواره فیلم تراییکا از تاریخ ۹ تا ۲۰ ژوئن (۱۹ تا ۳۰ خرداد) برگزار می‌شود و شامل نمایش ۶۶ فیلم ازجمله ۵۵ نمایش نخست جهانی است و فیلم «قصه کاو سفید» به کارگردانی بهتاش صناعی‌ها یکی از فیلم‌های حاضر در بخش «هفته منتقدین تراییکا» است. جشنواره فیلم تراییکا دو دهه پیش و پس از تحولات مرتبط با حملات ۱۱ سپتامبر کار خود را آغاز کرد و اکنون به یکی از جشنواره‌های مهم فیلم‌های مستقل در جهان تبدیل شده است. «اربرت دیبرو» و «جین ژرنتال» بنیان‌گذاران این جشنواره سینمایی هستند.

تأمید اجرای «مرفی» و «مرگ گرم» در نت‌اتر شهر

● اجرای عمومی نمایش‌های «مرفی» به کارگردانی نکین ضیایی در تالار سایه و «مرگ گرم» به کارگردانی محمدرضا عطایی در تالار قشقایی تئاتر شهر تا روز چهارم تیرماه تمدید شد. این در حالی است که نت‌اتر موزیکال «جنگ و صلح» به کارگردانی مینم یوسفی روز دوشنبه ۳۱ خردادماه به اجرای خود در تالار چهارسو پایان می‌دهد. نمایش «مرفی» به نویسندگی سیده ضیایی و کارگردانی نکین ضیایی تا روز چهارم تیرماه هر روز غیر از شنبه‌ها ساعت ۱۸:۴۵ با مدت‌زمان ۶۰ دقیقه و قیمت بلیت ۳۰ هزار تومان در تالار سایه مجموعه تئاتر پیش‌روی مخاطبان قرار می‌گیرد. نمایش «کنسرت مرگ گرم» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی محمدرضا عطایی فر نیز تا روز چهارم تیرماه ساعت ۱۸ به مدت‌زمان ۱۲۰ دقیقه و قیمت بلیت ۴۰ هزار تومان اجرای خود را در تالار قشقایی تئاتر شهر ادامه می‌دهد. در تالار چهارسو نت‌اتر موزیکال «جنگ و صلح» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی مینم یوسفی تا روز دوشنبه ۳۱ خرداد، ساعت ۱۹، مدت‌زمان ۴۰ دقیقه و قیمت بلیت ۴۰ هزار تومان روی صحنه می‌رود. اجرای این سه اثر نمایشی در حالی است که نحوه فروش بلیت و حضور تماشاگران در تالارهای نمایشی با درنظرگرفتن ظرفیت ۵۰درصدی تالارها و موارد مربوط به فاصله‌گذاری براساس شیوه‌نامه‌های بهداشتی صورت می‌گیرد.

رونمایی از انیمیشن گیرم‌دل تورو در جشنواره «انسی»

● **مهر:** با انتشار اولین تریلر انیمیشن جدید گیرم‌دل تورو با عنوان «شکارچیان ترول: ظهور یاتیان‌ها» که برای نتفلیکس و دریم‌ورکس ساخته شده، اعلام شد دست‌انران این انیمیشن می‌توانند از ۲۱ جولای آن روز از طریق نتفلیکس تماشا کنند. دل‌تورو کارگردان برنده اسکار اولین بار سال ۲۰۱۶ در جشنواره انیمیشن انسی خبر داده بود که قصد دارد برای دریم‌ورکس یک سریال انیمیشن با عنوان «شکارچیان ترول» تولید کند. داستان این فیلم در همان دنیای «داستان‌های آرکادیا» که دل‌تورو خالقش بود، رخ می‌دهد. در آرکادیا جنگ میان مخلوقاتی مانند ترول‌ها، بیگانگان و جادوگران همیشه در جریان است. دل‌تورو در مصاحبه خود با تمجید از آنچه در این رویداد فرانسوی رخ می‌دهد، از جشنواره انسی به‌عنوان چیزی فراتر از دیگر فستیوال‌ها یاد کرد و گفت: این تنها مکان جهان است که می‌توان چنین فصلی را تجربه کرد. همه چیز مربوط به انیمیشن‌های دوست‌داشتنی است و چیزی خیلی بیشتر از تجارت، آمار یا پول‌های ردوبدل‌شده در آنجا جاری است. شما برای عشق اینجا هستید و همین انسی را خاص می‌کند. او همچنین گفت ریشه‌های این فیلم به خیلی پیش از آنجکه در انسی ۲۰۱۶ اعلام کرد، بازمی‌گردد و ساخت این فیلم برایش شبیه یک تسکین و رسیدن به آرامش بود. دل‌تورو افزود همیشه به ساخت این انیمیشن فکر می‌کرد و از کودکی در مکزیک، موجودات غریبی که می‌توانند در فاضلاب‌های کواکلا‌آخارا زندگی کنند، فکرش را به خود مشغول می‌کرد. این کارگردان مکزیکی همچنین افزود در طول این سریعی کرد که گروهی کار کند که ایده‌های جدید داشته باشند. دل‌تورو ابتدا قصد داشت این پروژه را در قالب زنده و با داستانی در دهه ۱۹۸۰ بسازد؛ اما به پیشنهاد جفری کتزینبرگ مدیر وقت دریم‌ورکس آن را در قالب یک فیلم بلند پیش برد.